

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

PB. 8113 Dep
0032 OSLO

Bufdir	
Saksnr. 10/52465	Dok.nr. 7
05 MAI 2010	
Arkivkode: 008	
Sekundærkode:	
Saksbeh: INHHA	U.off:



Deres ref: 10/52465 Vår ref: 10/52673- Arkivkode: 008 Dato: 29. april 2010

Høringsuttalelse - NOU 2009:21 Adopsjon - til barnets beste

Barne-, ungdoms- og familieetaten, region Midt-Norge viser til brev av 16. mars 2010 der regionen mottok *NOU 2009:21 Adopsjon - til barnets beste* til uttalelse, samt anmodes til å komme med kommentarer til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratets alternative forslag til ny organisering.

Utredningen og direktoratets oversendelsesbrev er gjort kjent for ansatte på regionkontoret, områdeledelsen, fagteam- og fosterhjemstjenestene og familievernkontorene i regionen.

Vedlagt følger en sammenstilling av regionens innspill og kommentarer. Uttalelsen er gjennomgått på regionens avdelingsdirektørmøte.

Med hilsen


Jonny Berg (e.f.)
regiondirektør


Peggy Olsen

avdelingsdirektør, familievern og adopsjon

Vedlegg: Høringsuttalelse fra Bufetat, region Midt-Norge

Barne-, ungdoms- og familieetaten
Region Midt-Norge

Saksbehandler:
Trude Aune Sagvik
Telefon direkte:

466 17 397
Region.midt@bufetat.no

Nordre Gate 12

7495 Trondheim
Telefon: 466 17 500
Telefaks: 73 50 29 98

www.bufetat.no

Organisasjonsnr:
986 129 103

Høringsuttalelse

NOU 2009:21 Adopsjon - til barnets beste
Barne-, ungdoms- og familieetaten, region Midt-Norge
29. april 2010

Innledning

Høringsuttalelsen vil i all hovedsak omhandle de særlige forslag som henholdsvis departementet og direktoratet har bedt om innspill til og kommentarer på. Vi har imidlertid også enkelte kommentarer til de øvrige sentrale forslagene i utredningen.

Kort oppsummering

Region Midt-Norge støtter utvalgets forslag om en gjennomgang av rettskildene, en skjerping av bevisbyrden og kravene til adoptivsøkere og søkere med "utvidet godkjenning", samt forslaget om en tydeliggjøring av kravet til oppfostringstid m.v i stebarnsadoptionsjoner. Regionen er videre enige i utvalgets forslag knyttet til å styrke rettighetene til den forelderen som ikke bor sammen med barnet, samt forslagene om en adgang til adopsjon etter skilsmisse og død.

Hva gjelder forslagene om endret myndighet og saksbehandling, mener vi at utredningen bærer preg av en overdreven tro på omorganisering som løsning. Bufetat region Midt-Norge støtter begrunnelsene bak den foreslåtte faseinndelingen og forslaget om etterfølgende rådgivning og veiledning, men støtter ikke utvalgets forslag om opprettelse av regionråd og Adopsjonsråd. Regionen er videre uenige i forslaget om å flytte utredningsansvaret fra kommunen til Bufetat.

Region Midt-Norge er videre uenige i utvalgets konklusjon om at forslagene vil få begrensede negative økonomiske og administrative konsekvenser.

Når det gjelder direktoratets forslag til alternativ organisering er regionen undrende til konklusjonen om at dagens system ikke sikrer likebehandling. Vi kan støtte en organisering der adopsjonssakene behandles i færre regioner enn i dag, men er uenige i at alt skal legges til én region.

Regionens syn på de ulike forslagene er ytterligere beskrevet og begrunnet i det følgende - først knyttet opp mot enkelte punkter i utredningen, så i forhold til direktoratets forslag til alternativ organisering.

Vedrørende utredningen pkt. 3.4 m.fl. forslag om en gjennomgang av rettskildene

Regionen støtter utvalgets vurdering av at rettskildene på området bør gjennomgås, og at bindende regler bør nedfelles i lov eller forskrift.

Vedrørende utredningen pkt. 6.9 forslag til krav som bør stilles til adoptivsøkere ved internasjonal adopsjon gjennom organisasjon

Alder og helse

Utvalget foreslår fastsatte aldersgrenser knyttet opp mot tre ulike godkjenningsrammer, samt uttømmende unntaksbestemmelser. Ved "allmenn godkjenning 0-3 år" foreslås 42 år på søknadstidspunktet som absolutt høyeste aldersgrense. Utvalget foreslår videre at kravet til søkeres helse bør tydeliggjøres/objektiveres og at det skal være en adgang til å fatte vedtak om at søker skal gjennomgå en spesialistundersøkelse dersom opplysninger om søkeres helse tilsier dette.

Region Midt-Norge støtter disse forslagene.

Adopsjon av barn med behov for spesiell støtte

Adopsjonsutvalget foreslår at noen grunnleggende krav for adopsjon av barn med behov for spesiell støtte lovhjemles, og har mer overordnede synspunkter på hvilke andre krav som bør stilles for at søkere skal kunne få "utvidet godkjenning".

Vi mener at det kan være positivt med en større åpning for adopsjon av barn med spesielle behov slik at også disse barna har muligheten til et bedre liv. Hvilke kriterier som skal vektlegges hos søkerne som skal godkjennes for disse barna, må imidlertid tydeliggjøres. Det er videre viktig med oppfølging og bistand etter

adopsjonen, hvilket utvalget også foreslår. Det bør etter vår mening ikke åpnes for adopsjon av disse barna før tiltak med henhold til oppfølging er klart. Vi mener at et tilbud om oppfølging etter adopsjon også vil motivere og gjøre det lettere for søkere å adoptere et barn med store særlige behov, hvilket også kan bidra til å øke antallet adopsjoner.

Vedrørende utredningen pkt. 9.4 særlig om stebarnsadopsjon

Pkt. 9.4.3 Mindreårige stebarn

Utvalget mener at dagens alternativ "*ønsker å oppfostre barnet*" ikke skal anvendes ved ordinær stebarnsadopsjon, og at et minstekrav på 5 års oppfostringstid bør angis i lov eller forskrift.

Regionen mener at det er positivt at kravet til oppfostringstid tydeliggjøres og objektiviseres da dette vil bidra til å fremme likebehandling og forutberegnelighet. Den foreslåtte minste oppfostringstid både ved adopsjon av mindreårige og stebarn over 18 år er i tråd med regionens praksis.

Den strenge praksisen for bruk av sikkerhetsventilen "*annen særlig grunn*", og den restriktive holdningen til adopsjon av barn under 12 år bør etter utvalgets mening videreføres.

Regionen støtter vurderingen av at det bør være en streng praksis rundt bruk av alternativet "*annen særlig grunn*", men mener samtidig at det er viktig med en sikkerhetsventil og at det derfor må være en reell mulighet til å anvende dette alternativet i helt konkrete tilfeller. Retningslinjer e.l må gjerne tydeliggjøre i hvilke tilfeller alternativet "*annen særlig grunn*" kan anvendes.

Pkt. 9.4.4 Stebarn over 18 år

Adopsjonsutvalget mener at oppfostringstiden i slike saker bør være minimum 6 år, alternativt 3 år når det voksne stebarnet har ukjent biologisk far. Alternativet "*annen særlig grunn*" bør etter utvalgets mening kunne benyttes i de tilfeller der det søkes om adopsjon av søsken og der det er dokumentert at far er ukjent. At biologisk foreldre er død, kan ikke alene oppfylle kravet til "*annen særlig grunn*", eller isolert sett gis nevneverdig vekt i gagnsvurderingen. Bufetat, region Midt-Norge støtter denne vurderingen.

Pkt. 9.4.5.2 Styrke rettighetene til den forelderen som ikke bor sammen med barnet

Utvalget mener at dersom det er kontakt mellom stebarnet og biologisk forelder, bør det ikke gis bevilging til adopsjon. Også tidligere kontakt bør i følge utvalget vektlegges.

Biologisk far uten del i foreldreansvaret sin uttalelse på adopsjonssøknaden må i følge utredningen veie tungt, og manglende skriftlig uttalelse fra vedkommende må etter utvalgets syn ikke tolkes som et positivt svar eller som likegyldighet. Utvalget foreslår at manglende reaksjon fra biologisk forelder skal vektes som protest - jfr. dansk rett.

Region Midt-Norge vurderer at manglende reaksjon i enkelte saker kan skyldes likegyldighet, men støtter allikevel de vurderinger som adopsjonsutvalget har gjort vedr. ovennevnte.

Pkt. 9.4.7 Adgang til adopsjon etter skilsmisse der barnets biologiske far er dokumentert ukjent

Utvalget foreslår at det åpnes for stebarnsadopsjon etter skilsmisse der stebarnets biologiske far er dokumentert ukjent.

Regionen støtter dette forslaget. Det er videre kommet innspill i vår region på at dette ikke kun burde gjelde i de tilfellene der biologisk far er ukjent, men også i de tilfeller der biologisk far aldri har hatt kontakt med barnet og har avvist ethvert forsøk på kontakt.

Pkt. 9.4.8 Adgang til stebarnsadopsjon der barnet bare har en juridisk forelder og denne er død

Adopsjonsutvalget foreslår at det gis adgang til stebarnsadopsjon etter at søkers ektefelle er død - i de tilfellene der barnet bare har én juridisk forelder.

Barnet vil på denne måten beholde den rettslige forankringen til sin opprinnelige slekt, samtidig som det får en juridisk tilknytning til den avdøde forelderens ektefelle eller partner. Region Midt-Norge er derfor positive til forslaget.

Regionen forstår forslaget dit hen at det relaterer seg til tilfeller der biologisk far er ukjent. Det har derfor kommet innspill på at det også bør åpnes for stebarnsadopsjon etter at søkers ektefelle er død i de tilfellene der barnet i tillegg har en juridisk far som har avvist enhver kontakt med barnet.

Vedrørende utredningen kap. 18 forslag om endret myndighet og saksbehandling

Adopsjonsutvalget ønsker at vedtaksmyndigheten skal legges til organer som har "nødvendig bredde og kvalitet med hensyn til faglig kompetanse" og har foreslått at dette gjøres ved opprettelse av et uavhengig råd knyttet til de enkelte regionkontorene, samt et adopsjonsråd i Bufdir. Det er uttalt at Adopsjonsrådet kan ses på som en omorganisering av Faglig utvalg. Rådene skal være kollegiale organer som inngår i Bufetat og således er underlagt departementet. Rådene skal oppnevnes av departementet for bestemte perioder (minimum 3-4 år) og arbeide i form av møter.

Pkt. 18.2.2 - forslag om at det opprettes et regionråd i hver region med regionene som sekretariat

Regionrådet skal bestå av en jurist, en lege og en psykolog. Legen kan være regionens faste rådgivende lege, mens psykologen i følge utredningen bør hentes fra fagteam. Juristen kan rekrutteres utenfra. All myndighet i adopsjonssaker foreslås lagt til dette rådet, herunder å gi samtykke til opprinnelseslandets forslag om tildeling av adoptivforeldre til det konkrete barnet fra utlandet.

Sekretariatet for regionsrådet skal være Bufetat, jfr. forslaget om utredningsansvaret. Det forutsettes at den sosialfaglige kunnskapen sikres gjennom dette utredningsarbeidet, men fremheves at det også bør vurderes om sekretariatet bør inngå i regionsrådet slik at også sosialfaglig kompetanse blir representert. Alle søknader skal sendes regionen som deretter sender ut foreløpig svar og etterspør dokumentasjon. Det foreslås at Bufetat innhenter søkernes vandelsattest. Ved søknad om adopsjon av mindreårige barn foreslår utvalget at samtykke til adopsjon fra foreldre med foreldreansvar skal skje ved *personlig møte* mellom Bufetat region og forelderen, samt at det i større grad legges opp til møter med biologisk foreldre uten del i foreldreansvaret. Utvalget mener at Bufetat region bør høre mindreårige barn, samt innhenter evt. samtykke.

Regionen er uenig i at den foreslåtte organiseringen nødvendigvis vil føre til en bedre saksbehandling, og i at den kompetanse som er foreslått i regionsrådet, er den beste for å avgjøre/ta stilling til om adoptivforeldre er gode omsorgspersoner (vurderingen av omsorgsevnen). Vi stiller spørsmålstegn ved hvorvidt regionrådets sammensetning vil sikre en helhetlig tenkning og en kompetent vurdering av barnets beste. Sistnevnte er etter vår oppfatning noe som tradisjonelt har vært styrken og kompetansen til de med sosialfaglig kompetanse.

Det er uklart hvilken rolle de med sosialfaglig kompetanse skal ha i *vurderings-* og *vedtaksarbeidet*.

Regionen er usikker på hvor enkelt det vil være å rekruttere erfarne, kompetente og dedikerte rådsmedlemmer blant de foreslåtte yrkesgruppene og i hvilken grad forslaget således er praktisk gjennomførbart.

Region Midt-Norge er enige med adopsjonsutvalget i at de nevnte yrkesgruppenes kompetanse er viktige i adopsjonsarbeidet, men da som utrednings- og drøftingspartnere. En utvikling av godt utredningsarbeid og gode metoder for utredning vil uansett være det viktigste.

Pkt. 18.2.3 - forslag om å opprette et Adopsjonsråd med Bufdir som sekretariat

Adopsjonsrådet skal være klageinstans for alle vedtak fattet av regionrådene, ha ansvaret for adopsjonsformidling av barn bosatt her i landet, tilsynsansvaret og det overordnede ansvaret for den faglige tilsynsmyndigheten i det internasjonale adopsjonsarbeidet. Adopsjonsrådet bør i følge utredningen bestå av 1) psykolog, allmennlege, spesialist innen barnemedisin, psykiater og 2) jurist.

Vi mener at det er viktig at et evt. Adopsjonsråd har en egen rådgivende lege og/eller psykolog slik at det kan foretas en ny vurdering av de medisinske forholdene i klageomgangen. Dersom de medisinske vurderingene fra regionrådet blir lagt til grunn, vil det etter vårt syn kunne stilles spørsmålstegn ved om klageadgangen rent faktisk er reell.

Pkt. 18.4 - forslag om å flytte oppgaven med å utrede adoptivsøkere fra kommunen til Bufetat region

Adopsjonsutvalget foreslår at Bufetat region utreder alle adopsjonssaker, og mener at det ved en slik organisering vil kunne satses på større enheter med faglig tyngde og spisskompetanse på området (kvalitet), effektivitet og likebehandling.

Utvalget foreslår at kommunen får en lovpålagt plikt til å medvirke til å gi Bufetat opplysninger (bistandsplikt).

Region Midt-Norge mener at utredningsarbeidet fortsatt bør gjøres av kommunene. Kommunen vil da ha kjennskap til søkerne før adopsjon og etter at barnet kommer, hvilket vil være en fordel dersom adoptivfamilien får behov for kommunale tjenester. Vi mener videre at nærheten til søkerne kan forsvinne dersom utredningsarbeidet legges til Bufetat, og at kompetansen til utrederne det viktigste - ikke hvilket nivå de arbeider på. En mer utstrakt bruk av interkommunalt samarbeid, og en etablering av et veiledningssystem fra Bufetat vil være aktuelle tiltak for å sikre bedre kvalitet.

Særlig om hvor utredningsansvaret bør ligge dersom det overføres til Bufetat

Utvalget har ikke forslag til den nærmere organiseringen av arbeidet ved en overføring fra kommunene til Bufetat. Utvalget peker imidlertid på at et slikt utredningsarbeid vil kunne legges til fagteamene, og skisserer to alternativer;

- 1) adopsjonsenhetene i Bufetat forblir ved regionkontoret, men at utredningen skjer i samarbeid med det aktuelle fagteam
- 2) at adopsjonsenhetene i regionene lokaliseres som en integrert del av et fagteam

Direktoratet skisserer i sitt oversendelsesbrev at også andre enheter vil kunne være aktuelle, eksempelvis familievernkontorene og fosterhjemstjenesten.

Familievernet er terapeutisk innrettet og har slik vi ser det, begrenset kompetanse på utredning. Familievernkontorene har per i dag heller ikke et administrativt system som er egnet til å ivareta oppgaven. Dersom utredningsansvaret skal legges til Bufetat, er vår vurdering at fosterhjemstjenesten eller fagteam kan være aktuelle enheter, - særlig fosterhjemstjenesten da de godkjenner fosterforeldre og har PRIDE-kurs. Fosterhjemstjenesten er den tjenesten i Bufetat som har noen oppgaver som ligner på oppgavene innenfor adopsjonsområdet. Vi stiller imidlertid spørsmål ved hvorvidt ansatte i fosterhjemstjenestene/fagteamene har gjennomgående bedre kompetanse på området enn de kommunale saksbehandlerne. Det er etter vårt syn et paradoks at kommunenes utredningsarbeid vurderes som utilfredsstillende i denne sammenhengen når samme instans har ansvaret for så vel utredning som oppfølging av tunge barnevernssaker.

Organiseringen av et evt. utredningsansvar i Bufetat må etter vårt syn utredes nærmere. Skal det opprettes en egen adopsjonsgruppe eller skal utredningen utføres av de samme personene som også arbeider med andre saker? Organiseringen vil, slik vi ser det, medføre både praktiske og økonomiske utfordringer, blant annet knyttet til reisevirksomhet og eventuelle behov for nyansettelser.

Pkt. 18.5 - forslag om å inndeles saksbehandlingen i faser

Utvalget mener at utredningsplikten i forvaltningsloven ikke er til hinder for at det kan gis avslag før saken har vært gjenstand for bred saksforberedelse og utredning, dersom den er tilstrekkelig opplyst til at det klart kan slås fast at et nødvendig vilkår ikke er oppfylt. Det pekes videre på at særlig hensynet til barnet taler for at barnet ikke involveres i en adopsjonssak der det klart at denne vil lede til et avslag. Også hensynet til de øvrige partene, samt effektivitet framheves.

Ved søknad om adopsjon av ukjent barn foreslår utvalget at søknaden behandles i tre faser:

- *Fase 1)* om oppfyller grunnvilkårene til adopsjon

Det vurderes om søkerne oppfyller kravene til alder, helse, boligforhold, økonomi, vandel og ekteskapets varighet (de objektive vilkårene). Dersom søkerne oppfyller kravene, treffes det en avgjørelse om at de går videre til fase 2, alternativt treffes det vedtak om avslag.

- *Fase 2)* obligatorisk adopsjonsforberedende kurs

Det foreslås at søkerne selv skal betale for kurset, og at gjennomført kurs er en *forutsetning* for å kunne søke om formidling av barn fra utlandet. Kurset kan danne grunnlag for en nærmere vurdering av motivasjon og egnethet i fase 3, men det foreslås at kursholderne ikke skal delta i godkjenningprosessen og at opplysninger de erverver seg om søkerne gjennom kursene ikke skal kunne bringes videre til adopsjonsmyndigheten.

- *Fase 3)* å kartlegge personlige forutsetninger og egnethet

Vedtak i fase 3 (og 1) kan påklages.

Dersom søkerne godkjennes, skal regionen utarbeide en *rapport* med det formål å dekke opprinnelseslandets behov for opplysninger om søkerne.

Regionen støtter begrunnelsene bak faseinndeling. Vi stiller oss særlig positive til fase 1, da de fleste avslag er begrunnet i søkerens alder og helse. Det er positivt at adopsjonsforberedende kurs foreslås gjort obligatoriske (fase 2) – en del opprinnelsesland stiller dessuten krav om kurs på forhånd. Det er etter vår mening viktig at adopsjonsforberedende kurs "oppgraderes" i takt med utviklingen på adopsjonsområdet.

Det kan slik vi ser det være en tanke å slå sammen fase 2 og 3, slik at det blir 2 faser istedenfor 3.

Vi er av den oppfatning at de adopsjonsforberedende kursene bør drives likt med PRIDE, der kurslederne har en mulighet til å "ikke anbefale" søkere for adopsjon før de går videre til neste fase. Vi er således ikke enige i utvalgets konklusjon om at opplysninger som kursholderne erverver seg om søkerne gjennom kursene ikke skal kunne bringes videre til adopsjonsmyndigheten.

Vår mening er at utredningen av søkerens personlige egnethet bør vektlegges mer, og at en derfor må rette fokus på hvordan utredningen bør foregå og hva som skal vektlegges i den endelige vurderingen.

Vedrørende utredningens pkt. 19 bevisbyrdekrav

Utvalget foreslår at dagens bevisbyrdekrav ("kan antas"/alminnelig sannsynlighetsovervekt) skjerpes ved at ordlyden endres til "klart må antas"/at det må være mer enn alminnelig sannsynlighetsovervekt for at adopsjon vil bli til barnets beste.

Regionen er enig i forslaget om at beviskravet skjerpes, da dette synliggjør at adopsjon ikke er hovedregelen, men et unntak hvor det må være en kvalifisert overvekt av sannsynlighet for at adopsjonen er til barnets beste.

Vedrørende utredningen pkt. 20.3 forslaget om etterfølgende rådgivning og veiledning

Utvalget foreslår at adopsjonsfamilier skal gis tilbud om rådgivning og veiledning de første årene som adoptivfamilie. Det foreslås at alle adoptivfamilier får tilbud om samtaler hos psykolog etter adopsjonen, en adopsjonsfaglig kompetanseenhet i Bufdir som får ansvar for å spre nødvendig kunnskap, forskning og erfaringer om adopsjon, samt en adopsjonsportal på nett.

Regionens vurdering er at det må tilrettelegges for råd og veiledning for *alle* adoptivforeldre etter adopsjonen, ikke bare de som adopterer de største barna med uttalte behov. Også et lite barn kan også by på store utfordringer, for eksempel som følge av mange flyttinger, rus i svangerskapet, tidlig mishandling, dårlig fysisk og psykisk tilstand hos biologisk mor i svangerskapet m.v.

Adopsjonsforberedende kurs er ikke tilstrekkelig, hvilket pilotprosjektet i Bufetat, region Midt-Norge også viste. Flere av deltakerne understreket at det ikke er mulig å forstå og å sette seg inn i hva det vil innebære å bli foreldre før etter at barnet er kommet til familien. Først da kan en ta tak i det hverdagslige og praktiske sammen med barnet. Foreldrene som deltok i prosjektet mente at veiledning bør gis kort tid etter adopsjon. Også foreldre med solide egenskaper og ressurser kan oppleve vansker etter adopsjonen.

Råd og veiledning til adoptivforeldre bør ha fokus på styrking av relasjonen mellom barn og foreldre. Dette med utgangspunkt i en forståelse av at barn utvikler ulike typer "beskyttelsesstrategier" som er funksjonelle i den aktuelle omsorgssituasjonen de lever i. Når barn får en ny omsorgssituasjon vil de bruke de erfaringsbaserte/etablerte samspillsmønstrene i relasjonen til sine nye omsorgspersoner. En bevisstgjøring av dette, samt fokus på hvordan en i praksis kan arbeide med å få til gode tilknytningsprosesser har vært hovedfokus i veiledningen til adoptivforeldre i region Midt-Norge.

Regionen er enig med utredningens fokus på styrking av barnehager, skoler og helsestasjoner, samt forslaget om en adopsjonsfaglig kompetanseenhet og adopsjonsportal.

Vedrørende utredningen pkt. 23 økonomiske og administrative konsekvenser

Adopsjonsutvalget mener at det er mulig å oppnå store effektiviseringsgevinster dersom forslagene gjennomføres, og konkluderer med at forslagene i all hovedsak vil få begrensede negative økonomiske og administrative konsekvenser.

Erfaringen tilsier at omorganisering i sin alminnelighet og i det offentlige i særdeleshet, vil få økonomiske og administrative konsekvenser. Regionen stiller derfor spørsmål ved hvorvidt de økonomiske og administrative konsekvensene knyttet til utvalgets sentrale forslag, er resultat av en grundig utredning. Etter vår oppfatning er det vanskelig å få et bilde av om de økonomiske og administrative konsekvensene totalt sett er

ressursbesparende, da det slik vi ser det, ikke lar seg gjøre uten at det tilføres ressurser. Forslaget om å flytte utredningen fra kommunene til Bufetat, vil eksempelvis trolig føre til økte utgifter i adopsjonsarbeidet. I stedet for at det i vår region er 83 kommuner som utreder, kan det være aktuelt at Bufetats fem fosterhjemstjenester skal ta overta ansvaret. Dette vil innebære behov for økte personalressurser til administrasjon, til selve utredningsarbeidet og som en følge av økt tidsbruk pr. utredning bl.a. på grunn av reisetid. Da det samlet sett ikke er dokumentert store gevinster ved den omorganiseringen som foreslått, velger regionen å ikke støtte disse forslagene.

Vedrørende Bufdirs alternativt forslag til ny organisering

Direktoratet foreslår følgende:

1. *At forslaget om å overføre utredningsansvaret fra kommunene til Bufetat støttes*
2. *At forslaget om å ikke videreføre dagens ordning med et Faglig Utvalg støttes*
3. *At Bufdir, med enkelte unntak, beholder dagens arbeidsoppgaver og ansvar i adopsjonssaker*
4. *At samtlige adopsjonssaker behandles og avgjøres i én region*

Til grunn for et forslag om sentralisering av adopsjonsarbeidet anfører direktoratet nedgangen i antallet internasjonale adopsjoner og hensynet til likebehandling av søkere, samt at hensynet til nærhet til kommunene ikke lenger vil være relevant dersom utredningsansvaret overføres til Bufetat.

Regionen er undrende til Bufdir sin konklusjon om at dagens system ikke sikrer likebehandling, og vi spør oss hva som er bakgrunnen for denne konklusjonen. Regionene har et stort fokus på likebehandling og mener at vi ved å arrangere regionovergripende fagdager og ved telefoniske drøftelser mellom regionene i konkrete saker har bidratt til å sikre dette. Vi er ikke enige i at en sentralisering nødvendigvis vil sikre en bedre likebehandling. Vi ser imidlertid at nedgangen i antall søknader er stor og i at det *kan* være fornuftig å samle kompetansen i færre regioner. Vår mening er imidlertid at det bør være mer enn én region som har dette som sitt ansvarsområde. Dette da området er preget av skjønnsvurderinger og en spredning av kompetansen slik vi ser det, vil gi grunnlag for flere og bedre drøftinger, hvilket igjen vil bidra til riktige beslutninger og vedtak.